CBE Z26010029 (beroep 383) fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen A, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie Tandheelkunde en Geneeskunde van de faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 1 juni 2026.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 1 juni 2026 waarin wordt medegedeeld dat appellante fraude heeft gepleegd en waarin aan haar de volgende sancties zijn opgelegd:

- schorsing van 1 jaar voor deelname aan tentamens van de masteropleiding Geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen (RUG);
- de volledige onderwijseenheid Blok 3 Seniorcoschappen wordt ongeldig verklaard;
- Blok 3 Seniorcoschappen moet opnieuw worden gedaan en zal volledig in Nederland moeten worden gevolgd;
- extra reflectieopdracht behorende bij de onderwijseenheid POM-2 en passend bij de competentie Professionaliteit (in het bijzonder onderdelen 2.1 en 4.2 van bijlage 1 uit het Toetsplan Masteropleiding Geneeskunde 2025-2026).

Daarnaast kwalificeert verweerder de fraude als ernstige fraude en verzoekt verweerder het College van Bestuur van de RUG de inschrijving van appellante voor de masteropleiding Geneeskunde definitief te beëindigen, dan wel de (her)inschrijving voor deze opleiding te weigeren conform artikel 4.17, lid 7 van de Onderwijs- en Examenregeling master Geneeskunde (OER).

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 25 september 2026, waar appellante en haar gemachtigde, A. Smits, via een videoverbinding zijn verschenen. Verweerder is fysiek verschenen in de personen van B, C, en D, respectievelijk voorzitter en leden van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 23 juli 2025 heeft verweerder een melding ontvangen van de examinator van de onderwijseenheid Seniorcoschappen over een vermoeden van fraude met betrekking tot de gecombineerde Sociale Geneeskunde (SOG)-tropenstage in Rwanda van appellante. Deze stage maakt onderdeel uit van de onderwijseenheid Seniorcoschappen. De stage zou door appellante zijn verricht van 1 juni tot en met 29 juli 2025, maar in die periode is appellante een aantal keer gezien op de faculteit Medische Wetenschappen in Groningen.
Naar aanleiding van deze melding heeft verweerder appellante gehoord. Daarnaast heeft verweerder contact opgenomen met de stagebegeleider in Rwanda die in de feedback- en beoordelingsformulieren wordt genoemd. Appellante wordt op 2 december 2025 door verweerder gehoord en in de gelegenheid gesteld om stukken aan te leveren om aan te tonen dat ze daadwerkelijk de stage heeft verricht.
Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 1 juni 2026 appellante meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd omdat vast is komen te staan dat zij de gecombineerde SOG-stage in Rwanda niet heeft verricht en de feedback- en beoordelingsformulieren heeft gefingeerd. Aan haar zijn de onder I. genoemde sancties opgelegd en daarnaast heeft verweerder de fraude gekwalificeerd als ernstige fraude.

Via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) diende appellante op 13 juli 2026 bij het College van Beroep voor de Examens (het College) een pro forma beroep in tegen dit besluit van verweerder. Vervolgens heeft er op 20 augustus 2026 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Een schikking wordt echter niet bereikt. Op 24 augustus 2026 worden nadere gronden voor het beroepschrift ingediend namens appellante. Verweerder dient een verweerschrift in waarna het beroep op zitting is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en het aanvullende beroepschrift, en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante stelt dat verweerder te laat heeft beslist op de melding van een vermoeden van fraude. Appellante werd op 1 augustus 2025 geïnformeerd over het vermoeden van fraude en heeft pas op 1 juni 2026 een besluit ontvangen waarbij maatregelen wegens fraude zijn opgelegd. Het Fraudeprotocol vermeldt volgens haar dat verweerder ernaar streeft binnen zes weken na ontvangst van de rapportage definitief te beslissen. Tussen de melding van 23 juli 2025 en het besluit van 1 juni 2026 zat bijna een jaar. Zij voert aan dat zij door de vertraging langdurig in onzekerheid heeft gezeten over de voortzetting van haar master Geneeskunde en over mogelijke gevolgen voor haar PhD. Voor zover nader onderzoek de lange duur verklaart stelt appellante dat verweerder heeft nagelaten haar daarover te informeren. Nu verweerder volgens appellante heeft gehandeld in strijd met interne regelgeving kan het besluit niet in stand blijven.

Appellante betwist verder dat fraude zou zijn aangetoond en voert aan dat de door haar overgelegde stukken en haar contacten en reisbewegingen haar aanwezigheid bij de stage in Rwanda ondersteunen. Appellante is van mening dat ze heeft aangetoond dat zij daadwerkelijk in Rwanda aanwezig was. Ze heeft een kopie van haar goedgekeurde visum aanvraag overgelegd en diverse documenten waaruit blijkt dat ze in Rwanda aanwezig is geweest. Dat zij niet op de foto's staat, bewijst volgens haar niet dat zij daar niet was. Ter bevestiging van de stage wijst ze op de ondertekende verklaring over haar stage, volgens appellante was de ondertekenaar werkzaam bij de University of Rwanda als Emeritus Professor. Zij stelt verder dat zij via de Sub-Saharan African policy committee al eerder met de samenwerking met partners in Rwanda bezig was en in dat kader ook contact heeft gehad over de stage. Appellante stelt dat correspondentie met haar stagebegeleider laat zien dat zij in maart 2025 haar SOG-coschappen met hem heeft afgestemd. Dat contact verliep via zijn privé e-mailadres. Volgens appellant is dat in Rwanda gebruikelijk. Appellante geeft aan dat de stagebegeleider haar heeft laten weten te stoppen met het beantwoorden van e-mails vanuit Groningen en dat hij niet aan een Zoom-bijeenkomst wilde deelnemen. Zij voegt eraan toe dat de politieke situatie in Rwanda ertoe kan hebben geleid dat hij niet wilde meewerken, omdat hij niet betrokken wilde raken bij een kwestie die zijn positie aan de universiteit mogelijk kon schaden. Als laatste stelt appellante te hebben aangetoond dat ze meerdere keren naar Nederland is gevlogen voor PhD werkzaamheden, wat haar aanwezigheid in het UMCG volgens haar verklaart. Op basis hiervan betoogt appellante dat verweerder onvoldoende objectief en concreet bewijs heeft aangedragen. Volgens haar staat niet buiten redelijke twijfel vast dat zij fraude heeft gepleegd. Zij stelt daarom dat de vaststelling van ernstige fraude en het daarop gebaseerde besluit niet in stand kunnen blijven.

Subsidiair stelt zij dat de opgelegde sancties onevenredig zijn, gelet op de gevolgen voor haar studievoortgang en haar PhD-traject. Het bestreden besluit geeft op geen enkele wijze blijk van een belangenafweging in het kader van de aan appellante opgelegde sancties. Uit het besluit blijkt niet dat verweerder de eventuele studievertraging heeft betrokken in de overweging om aan appellante sancties op te leggen. Verder is volgens appellante van belang dat het lange tijdsverloop tussen het vermoeden van fraude en het daadwerkelijke besluit niet is meegewogen. Appellante meent dat de haar opgelegde sancties haar onevenredig hard treffen. Zij loopt studievertraging op en zal pas later kunnen afstuderen. Appellante verzoekt het College het bestreden besluit te vernietigen.

Verweerder heeft zich, blijkens de stukken en ter zitting, als volgt verweerd. Verweerder stelt dat appellante de geplande gecombineerde SOG-tropenstage in Rwanda van 1 juni 2025 tot en met 29 juli 2025 niet heeft gelopen en met feedback en beoordelingen in Scorion (het registratiesysteem) de indruk heeft gewekt dat zij de stage wel had voltooid. De door appellante overgelegde stukken vindt verweerder beperkt en niet verifieerbaar. Appellante was volgens verweerder niet herkenbaar op de foto's te zien die zijn aangeleverd. Er kan dus op basis van deze foto's niet geconcludeerd worden dat appellante in Rwanda aanwezig was gedurende de stageperiode. Appellante toonde haar paspoort en visum niet en heeft enkel een foto daarvan aangeleverd. Appellante is gevraagd het daadwerkelijke paspoort te tonen, maar heeft dit nagelaten. De aangeleverde boardingpassen zijn volgens verweerder vervalst of hadden betrekking op andere vluchten op de betreffende data. Appellante heeft verder geen bewijzen van de vluchten aangeleverd en daardoor kan niet geverifieerd worden of appellante daadwerkelijk naar Rwanda is afgereisd en of zij gedurende haar stageperiode heen en weer heeft gereisd. Ook de stagebevestiging en de opgegeven e-mailadressen bieden volgens verweerder onvoldoende bevestiging. De stagebevestiging vindt verweerder niet betrouwbaar, omdat deze is ondertekend door iemand die sinds 2020 niet meer bij de Universiteit van Rwanda werkzaam was. Verweerder voert verder aan dat de opgegeven e-mailadressen van de stagebegeleider geen officiële adressen van de betrokken instellingen zijn. De stagebegeleider heeft verweerder en de SOG-stagecoördinator meerdere malen laten weten dat appellante niet bij hem en zijn organisatie bekend is en dat hij het e-mailadres waarmee de feedback in Scorion was aangeleverd niet kent als zijn e-mailadres en dit e-mailadres dus ook niet gebruikt. Appellante heeft volgens verweerder niet duidelijk gemaakt wie dat e-mailadres dan wel gebruikte of wie de feedback en beoordelingen had opgesteld. Verweerder concludeert daarom dat de stagefeedback en beoordelingen zijn gefingeerd en dat sprake is van ernstige fraude. Verweerder voert aan dat appellante herhaaldelijk gelegenheid heeft gekregen bewijs aan te leveren en een gesprek met haar stagebegeleider te organiseren, maar dat dit niet tot verificatie van de stage heeft geleid.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht de termijn van zes weken uit het fraudeprotocol te beschouwen als een streeftermijn. De behandeling heeft langer geduurd door de ernst en complexiteit van de zaak, de benodigde verificatie bij de stagecoördinatie en de begeleider en de tijd die appellante nodig had om te reageren en aanvullende informatie aan te leveren. Verweerder zegt appellante over de voortgang te hebben geïnformeerd en haar ruim gelegenheid te hebben geboden haar standpunt toe te lichten. De duur van de procedure heeft verweerder daarom niet als reden gezien om de sancties te matigen.

Verweerder vindt de sancties proportioneel gelet op de ernst van de fraude en het volgens haar herhaalde onprofessionele en niet-integere handelen van appellante. Verweerder heeft verder toegelicht dat de gevolgen voor de studievoortgang en het PhD-traject niet tot een andere afweging hebben geleid.

V. Beoordeling

Het College is van mening dat fraude een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen. Het College dient te onderzoeken of sprake is van fraude, zoals opgenomen in artikel 4.17, lid 1, van de OER van de Master Geneeskunde 2025-2026. Hierin wordt onder fraude verstaan: het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn of andermans kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Het College dient te beoordelen of op basis van de concrete feiten en omstandigheden, bezien in samenhang en tegenover een alternatieve verklaring, fraude buiten redelijke twijfel is aangetoond.

Beslistermijn

In het fraudeprotocol van verweerder (Bijlage 1 van de Regels en Richtlijnen ECTG 2025 – 2026) staat vermeld dat de examencommissie ernaar streeft om binnen zes weken definitief te

beslissen. Omdat sprake is van een streeftermijn, beschouwt het College deze termijn van zes weken niet als een bindende termijn. Dat deze termijn niet is gehaald, betekent daarom op zichzelf niet dat het besluit onrechtmatig is. Het College oordeelt dat de vertraging mede is ontstaan doordat appellante door omstandigheden aan haar kant niet eerder op de uitnodiging voor een gesprek kon ingaan. Daardoor heeft het horen enkele maanden op zich laten wachten. Vervolgens heeft verweerder appellante na het hoorgesprek nog meerdere keren de gelegenheid geboden aanvullende stukken aan te leveren en een online-overleg met de stagebegeleider te organiseren. Ook dit heeft tijd gekost, omdat appellante die stukken niet of met vertraging aanleverde. Het College merkt daarbij bovendien nog op dat het overleg, dat appellante zou organiseren, uiteindelijk niet tot stand is gekomen.
Naar het oordeel van het College hield de uiteindelijke vertraging zowel verband met de ernst en complexiteit van de zaak als met de noodzakelijke verificaties en de gelegenheid die appellante kreeg om te reageren en informatie aan te leveren. Het College ziet daarbij dat de examencommissie de intentie had om de procedure zorgvuldig te laten verlopen. Deze zorgvuldigheid voor het vaststellen van fraude is ook in het belang van appellante geweest. Daarbij weegt het College mee dat het grootste deel van de vertraging aan appellante is toe te rekenen en dat de examencommissie appellante met regelmaat op de hoogte heeft gesteld van de stand van het onderzoek en de zorgvuldigheid van de procedure heeft bewaakt. Naar het oordeel van het College vormen deze omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, in dit geval geen aanleiding om het besluit niet in stand te laten wegens termijnoverschrijding.

De vertraging van de beslistermijn heeft appellante wel in onzekerheid gebracht. Dat is begrijpelijk, maar niet is gebleken dat zij daardoor haar PhD-traject niet kon voortzetten. Ook als zij de master niet zou kunnen afronden, staat niet vast dat zij haar PhD-traject niet kan voortzetten. De overschrijding van de streeftermijn leidt daarom, ook om die reden, niet tot het oordeel om het besluit niet in stand te laten wegens termijnoverschrijding.

Fraude
Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder fraude bewezen acht, omdat geen betrouwbaar oordeel kan worden gegeven over de kennis, inzicht en vaardigheden van appellante tijdens de seniorcoschappen in Rwanda (de tropenstage), als bedoeld in artikel 4.17, eerste lid, van de OER Master Geneeskunde. Volgens verweerder heeft appellante onvoldoende aangetoond dat zij de stage daadwerkelijk heeft verricht en heeft zij daarbij bewijsstukken gefingeerd en/of vervalst. Vanwege het fingeren en/of vervalsen van onder andere feedback en beoordelingen beschouwt verweerder de fraude bovendien als ernstig.
Het College moet beoordelen of appellante in Rwanda is geweest, of zij daar de geplande stage heeft gelopen en of zij door haar handelen of nalaten een betrouwbaar oordeel over haar kennis, inzicht en vaardigheden onmogelijk heeft gemaakt. Indien appellant in Rwanda is geweest, bewijst dit op zichzelf nog niet dat zij de stage heeft verricht. Evenmin bewijst die aanwezigheid dat de feedback en beoordelingen in Scorion authentiek zijn en van de stagebegeleider afkomstig zijn. Verweerder moet de gestelde fraude buiten redelijke twijfel aantonen.

Appellante stelt dat de door haar overgelegde visumaanvraag, reisbescheiden, foto's en bankafschriften haar aanwezigheid in Rwanda tijdens de stage ondersteunen. Verweerder voert daartegen aan dat de overgelegde stukken niet verifieerbaar zijn. Appellante is verzocht haar paspoort (met visum) te tonen, maar heeft dit niet gedaan. Volgens verweerder zijn de boardingpassen vervalst of hebben zij betrekking op andere vluchten op de genoemde data. Andere bewijsstukken waaruit blijkt dat appellante daadwerkelijk naar Rwanda is gereisd of gedurende de stageperiode heen en weer heeft gereisd, zijn niet overgelegd.
Het College stelt vast dat de boardingpass van 1 juni 2025 is gecontroleerd en aantoonbaar onjuist is, omdat uit controle blijkt dat het om een vlucht naar Mexico-City gaat en niet om een vlucht naar Rwanda. De overige overgelegde vluchtgegevens zijn, evenals de foto van enkel het visum, niet verifieerbaar. Aangezien er geen originele documenten zijn overgelegd, kan de juistheid ervan niet worden gecontroleerd en is eventuele manipulatie niet uit te sluiten. Verder

stelt het College vast dat het overgelegde bankafschrift niet de duur van de volledige stageperiode bestrijken. Uit deze afschriften blijkt bovendien alleen dat appellante van 1 tot en met 15 juli 2025 in Rwanda is geweest, maar aan de hand van de omschrijvingen van de betalingen is niet na te gaan of zij daar stage heeft gelopen. Appellante heeft verklaard dat zij voornamelijk contant heeft betaald, maar die verklaring wordt vervolgens niet ondersteund door bewijzen van contante geldopnames op de overgelegde bankafschriften. Vanwege het ontbreken van afschriften van de overige weken van de door appellante gestelde stageperiode is onduidelijk waar zij in die weken is geweest. De door appellante overlegde foto's tonen evenmin aan dat zij in Rwanda is geweest. Appellante staat namelijk zelf op geen enkele foto. Haar stelling dat haar afwezigheid op de foto's niet uitsluit dat zij er is geweest, is onvoldoende om hieraan het bewijs te ontlenen dat zij daar wel aanwezig is geweest. Bovendien heeft het College geconstateerd dat een van de foto's via Google Search op internet terug te vinden is. Ook hierdoor kan het College niet vaststellen dat de foto's daadwerkelijk door appellante zelf zijn gemaakt.

Verweerder voert verder aan dat appellante een paar keer op de faculteit is gezien gedurende haar stageperiode en daarom in ieder geval op die momenten niet in Rwanda aanwezig kan zijn geweest voor het volgen van haar stage. Appellante heeft verklaard dat zij tijdens haar stageperiode in Rwanda inderdaad regelmatig in het UMCG was in verband met haar PhD-traject. Het College is van mening dat daarmee kan worden verklaard waarom zij op de faculteit is gezien, maar de overgelegde vluchtgegevens waaruit zou moeten blijken dat appellante slechts voor hele korte periodes in Nederland was, zijn zoals hierboven vermeld niet overtuigend. Uit het voorgaande volgt naar het oordeel van het College dat de overgelegde stukken – bestaande uit een kopie van de visumaanvraag, vluchtgegevens, bankafschriften en foto's - de aanwezigheid van appellante in Rwanda tijdens de stageperiode van 1 juni tot en met 29 juli 2025 niet voldoende onderbouwen.

Appellante voert verder aan dat zij tijdens de stage contact met haar stagebegeleider, dr. C. Shyriambere, onderhield via zijn Gmail-account. Ook heeft zij een bevestiging van uitnodiging voor de stage overgelegd van professor N. Ijumba van de Universiteit van Rwanda. Volgens appellante tonen deze stukken aan dat zij de stage heeft gelopen en dat de feedback en beoordelingen authentiek zijn. Verweerder betwist de betrouwbaarheid van de bevestiging. Volgens verweerder was professor Ijumba namelijk blijkens zijn LinkedIn-profiel sinds 2020 niet meer werkzaam bij de Universiteit van Rwanda en bekleedde hij op het moment van ondertekening niet meer de functie die in de bevestiging wordt vermeld. Daarnaast heeft de vermeende stagebegeleider, dr. Syriambere, desgevraagd aan verweerder verklaard appellante niet te kennen, geen gegevens over haar in zijn administratie te hebben en het opgegeven Gmail-adres niet te herkennen.
Het College is van oordeel dat de stagebevestiging en de informatie die in Scorion is geüpload van het Gmailaccount van de stagebegeleider onvoldoende zijn om vast te stellen dat appellante de stage daadwerkelijk heeft gevolgd. De ondertekening door een persoon die op dat moment niet de onder die ondertekening vermelde functie bekleedde, doet af aan de bewijskracht van de verklaring. De bevestiging bevat bovendien alleen de uitnodiging voor de vermeende stage en biedt onvoldoende steun voor de stelling dat de stage daadwerkelijk gelopen is. Het College is ook van oordeel dat niet is komen vast te staan dat de feedback en beoordelingen van dr. Shyriambere authentiek zijn. Het College verwijst daarvoor naar de antwoorden op de vragen die verweerder dr. Shyriambere via zijn werk-mailadres heeft gesteld. Hem is gevraagd of hij appellante kent, bekend was met de stage en of hij het opgegeven Gmail-account herkende. Hij heeft daarop duidelijk geantwoord: hij kent appellante niet, heeft geen gegevens over haar stage en herkent het e-mailadres niet. Dit komt niet overeen met de stellingen van appellante. Het College acht de reactie van de stagebegeleider richting verweerder betrouwbaar, nu deze afkomstig is van een officieel mailadres van een aan de universiteit gelieerde organisatie, en ziet geen grond om aan de juistheid ervan te twijfelen. Het College volgt appellante niet in haar stelling dat de vermeende stagebegeleider om politieke redenen of uit vrees voor zijn positie

binnen de universiteit niet heeft willen meewerken, nu zij daarvoor geen enkel bewijs heeft overgelegd.

Alles afwegend acht het College op grond van het voorgaande buiten redelijke twijfel aangetoond dat appellante de betreffende stage in Rwanda niet heeft verricht en de feedback en beoordelingen in Scorion heeft gefingeerd. De door appellante aangedragen alternatieve verklaringen en bewijsstukken zijn niet overtuigend genoeg om tot een ander oordeel te komen. Het College volgt verweerder in haar oordeel dat door dit handelen van appellante geen betrouwbaar oordeel over haar kennis, inzicht en vaardigheden kon worden gegeven. Daarmee is sprake van fraude in de zin van de OER. Gelet op de aard van die fraude, namelijk het fingeren van een stage, mocht verweerder deze naar het oordeel van het College als ernstig beschouwen. Het College ziet daarbij geen beletsel in het feit dat deze vorm van fraude niet uitdrukkelijk als ernstige fraude genoemd in de opsomming van onderdeel 12 van het fraudeprotocol, omdat het geen limitatieve opsomming betreft.

Sanctie
Artikel 4.17, zesde lid, van de OER bepaalt dat de examencommissie een student die fraude heeft gepleegd, het recht kan ontnemen om gedurende maximaal één jaar een of meer tentamens of examens af te leggen. Op grond van het zevende lid kan de examencommissie het College van Bestuur bij ernstige fraude voorstellen de inschrijving van de student voor de opleiding definitief te beëindigen. Het College moet beoordelen of de opgelegde sancties, gelet op de vastgestelde gedragingen en de omstandigheden van appellante, passend zijn. Daarbij zijn in dit geval onder meer de aard en ernst van de fraude, de gevolgen voor haar studievoortgang en PhD-traject, de duur van het onderzoek en de motivering van verweerder van belang.

Verweerder stelt dat de sancties passend zijn vanwege de ernst van de fraude en het herhaalde onprofessionele en niet-integere handelen van appellante. Volgens verweerder is sprake van ernstige fraude en moet door het College van Bestuur haar inschrijving worden beëindigd, dan wel de herinschrijving worden geweigerd. Voor zover het College van Bestuur daartoe niet zou overgaan, acht verweerder de door haar opgelegde sancties passend. Appellante voert daartegen aan dat de gevolgen voor haar masterstudie en PhD-traject niet kenbaar zijn meegewogen en dat haar belangen bij het opleggen van de sancties onvoldoende zijn betrokken.
Het College stelt voorop dat verweerder bij het bepalen van de sancties de aard en ernst van de fraude moet meewegen. Het belang van de academische integriteit weegt daarbij zwaar en het fingeren van een stage is een sterke schending van die integriteit. Appellante heeft ten onrechte de indruk gewekt dat zij de tropenstage heeft verricht en heeft daarmee als masterstudent ernstige fraude gepleegd. Verweerder heeft daaraan terecht sancties mogen verbinden. Deze sancties hebben gevolgen voor de voortgang van het verdere verloop van de masteropleiding van appellante. Die gevolgen maken de sancties echter niet zonder meer onevenredig. Dat er gevolgen zijn voor het studievervolg is immers inherent aan het opleggen van dergelijke sancties. Het College ziet daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder de sancties, zoals hiervoor vermeld onder I., niet in redelijkheid heeft kunnen opleggen. Verweerder heeft dan ook op goede gronden tot zijn besluit kunnen komen en het beroep is ongegrond.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.
Omdat het beroep ongegrond is ziet het College geen aanleiding voor vergoeding van de proceskosten van appellante.

Aldus vastgesteld op 10 November 2026 door mr. M. van den Bosch, voorzitter, dr. M. van Duijn en I.N. Vroom, leden, in tegenwoordigheid van mr. I. Feenstra, secretaris.

voorzitter secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.